

[Heising.]

Nej, først drejede det sig om en ny og meget kostbar broforbindelse over havnen med de nødvendige tilslutninger såvel på Amager- som på Sjællandssiden. Det var en opgave, som kostede Københavns kommune og Københavns havn i fællesskab 30 mill. kr., hvoraf kommunen har måttet udrede de 20 mill. kr. uden tilskud af nogen art fra nogen side, og dog drejede det sig her i virkeligheden om en trafikmæssig opgave. Dernæst drejede det sig om at få ordnet forholdene for hele H. C. Andersens Boulevard på strækningen fra Langebro til Farimagsgade. Thi hvis man blot et enkelt sted opretholdt en flaskehals, ville lidet eller overhovedet intet være vundet ved den indsats, der skulle gøres.

Jeg har gerne villet sige dette, for at det høje tings medlemmer kan være helt klar over, at uanset om Københavns kommune har opnået vejfondstilskud til en del af arbejderne i denne helhedsløsning, står det fast, at det for Københavns kommune har drejet sig om en opgave af meget stor økonomisk rækkevidde, som har været meget tyngende for Københavns kommune. Så meget mere magtpåliggende måtte det være for kommunalbestyrelsen, at disse store ofre i hvert fald kom til at resultere i en rationel løsning.

Det i mange henseender sværeste problem, man kom til at stå over for, var ordningen af det lille stykke af den nuværende H. C. Andersens Boulevard, der ligger mellem Jarmers Plads og Farimagsgade, og det er også det, der har givet anledning til det meget postyr og til det af de to ærede medlemmer fremsatte forslag til beslutning. Nu er det ofte sådan, at de største slag udkæmpes om de små byer, og det synes i høj grad også at være tilfældet i denne sag.

Det er ubestrideligt, at borgerrepræsentationen ved sin behandling af sagen underkastede hele dette problem en meget nøje undersøgelse, som omfattede alle de planer og tanker, der på det tidspunkt var fremsat med henblik på en løsning af problemet. Først og fremmest blev sagen nøje gennemgået ud fra tekniske og færdselsmæssige synspunkter, men naturligvis også ud fra økonomiske synspunkter; det fremgår meget klart af den betænkning af 12. februar 1954, der foreligger fra det borgerrepræsentati-

onsudvalg, som behandlede sagen. Denne betænkning redegør for, hvorledes man har undersøgt de enkelte led i planerne for boulevardens omlægning, først og fremmest spørgsmålet om Østifternes Kreditforenings bygning, om dens fjernelse eller ikke-fjernelse. Det omtales endvidere, hvorledes man har haft gentagne forhandlinger med kommunens tekniske og økonomiske afdeling og med politidirektøren i København, hvad de færdselsmæssige problemer angår. Det fremgår ligeledes af udvalgsbetænkningen, at man har undersøgt de forskellige tanker, der var fremsat med henblik på en løsning af trafikkenes ordening, uden at der skulle foretages indgreb i Østifternes Kreditforenings bygning, og fået disse tanker — jeg ved ikke engang, om man kan kalde dem planer — belyst både med hensyn til de færdselsmæssige og de økonomiske konsekvenser.

Dette udvalgs langvarige og meget grundige belysning af alle sider af problemet konkluderede som bekendt i en indstilling om, at boulevarden skulle udvides på hele strækningen, hvilket ville medføre enten ekspropriation og nedrivning eller en overenskomst med Østifternes Kreditforening om, at bygningen skulle flyttes ved rulning. Det skete naturligvis — og jeg siger naturligvis — ikke ud fra snævre, kommunal-økonomiske betragtninger, men det skete, fordi Københavns kommune ikke har kunnet finde en rationel løsning af trafik- og færdselsforholdene, som gjorde det muligt at beholde Østifternes Kreditforenings bygning på dens nuværende plads.

Kommunalbestyrelsen har alvorligt bestræbt sig på at finde en løsning, som kunne indebære, at man kunne undgå at fjerne bygningen, og man har her støttet sig til færdselsmæssig og teknisk sagkundskab, hvorefter man nåede til en løsning, som både færdselsmyndighederne, de tekniske myndigheder og kommunalbestyrelsen aldeles enstemmigt samlede sig om. Det kan, som ministeren så rigtigt gengav det, siges, at alle i Københavns kommune i deres undersøgelser og overvejelser som udgangspunkt faktisk har taget, at man måtte søge at finde en løsning, som gjorde det muligt at ordne trafikproblemerne uden fjernelse af den pågældende bygning, men alle — alle — endte med at bøje sig for påvisning